

מסורת השי"ס

מוסף רש"י

שיטה מקובצת

גלות: [ד] ע"י בחרושי
 [ט] הזכור עקבא וזכר עליו
 [י] לה ר' עקיבא: [יז] הזכור
 והמביא: [יח] [יט] ע"י בחרושי:
 [כ] לא תשקב אלא אות ר' נחמק:
 [כא] ע"י בחרושי: [כב] הבחנה
 בחרושי: בחסה עליו: [כג] ע"י
 לסימסיתו: [כד]
 לסימסיתו: ס"א למימליתו
 [כה] ע"י בחרושי: [כו] חיבות אר:
 [כז] נחמק: [כח] עליוהן כהן צממו:
 [כט] ככלוהן חרף: [ל] כבבוי
 [לא] עבודה דתין ע"י איכא ר'

למתינ' לאשמעין חדוש דלע"ז ר"ד
במלכות לא מפתר מזה תפארת : ליפא
אחר' **שנת שמיני וזמן מלאכות יריא**
דמינא דמילא ספקא ליה דמינ' שנת
אשבת לא מיפטר מיהא ^{ס"ז} מהד חיובא
תפארת דל"ז שנת אף במלכות מחייב
חזק אכל ^{ס"ז} שנת מלאכות דלייב
בכל חדא והוא לא ספקא ליה דמינ'
דמיפטר מזה חיובא כיון שנת אף בשנת
הדעול' וזה ויהי ויאמר במלכות
שנת (דף ק) דלא מחייב אלא חדא והכי
מסתברא דבשנת שנת קמייר מחייב
גבי עבודת כוכבים במתינ' חדא ותו לא
מכלל דבשנת עבודת כוכבים חזון
עבודות קמייר דלא בשנת עבודה
(ס"ז) איכ' ד' תפארות ד' עבודות
וקיטר ויסקר וישמחיה : הרי לנו
לשמינ' דלי מני מתי עבודת כוכבים
התפארת לשמינ' לא יאמר' עבד ויפא
תפארת : ה"ג אי דלא קליה עליה כאלו
לאו כלום הוא. דיין דלא נעש' לשם
עבודת כוכבים התפארת ידיה לא
כלום היא : אלא. התפארת לעבודת כוכבים
מהבהב' ארס ויפארת ארס דסבר מותר
לעבוד עבודת כוכבים מהבהב ויפארת
חזון מלאכות ^{ס"ז} קרי משתמין לעבוד :

[illegible]

המפגש את הקמרת י' במציעה לאו דא קמ"ל מה
קמרת לאו בפני עצמו וחייבים עליה י' כרת
בפני עצמו אף מפגש שמן וסך נמי כרת
יודלאו בפני עצמו חייבים עליו בפני עצמה וכל'
דקא בעי למיתנא פיסומין בהדי הדדי ניתנהו
איפך המפגש את הקמרת והמפגש את השמן
והסך שמן הממשה אמאי פלגיה לשמן לאו הא
קממעל כ' דיש חילוק תמאות ביניהן ש"ח:
הבא על הזכור: תנא במאי קא חשיב י' אי
נגברו לה האשה הנרבעת וצדקה לה דרא א'
בנשי קחשיב י' דל מיתנהו וצדקה על הזכור ועל
הבתמה וצדקה להו תרתא א"ר יוחנן לעולם תנא
גברי קחשיב ותני הכי הבא על הזכור י' והביא
זכור עליו י' דור' שמעאל היא דאמר חייב שתי
ורא מרתתני מנרף בספייה ומוקמני לה כר"ע
והיא נמי ר' עקיבא וכל' ר"ע היא וברשאי
סבר לה י' כר' שמעאל והאמר ר' אבהו י' הבא
על הזכור י' והביא זכור עליו ר' י' שמעאל
דמפיק ליה י' מתרתני קראי י' מואת זכר לא
תשכב י' ומולא דהיה קדש שמי ישראל חייב
שתיים לר"ע י' אינו חייב אלא אחת דמחר קרא
נפיק ליה את זכר לא תשכב י' קראי י' ומולא
אשתיבא קראי ר' י' ר' רבי יוחנן וכו' דלא י'
כר' לא רבי י' ר' רבי יוחנן וכו' דלא י' ר' רבי יוחנן וכו' דלא י'

[illegible]

ענין וזהוהוה דלדל מפרש בתוספתא מכות
(דף ד.) דלדל דלדל עירוב בת תוספתא
בת אמר יואלן לי אלל בת אמר שלל
בת אמר בת אמר שלל בת אמר לא
אמר ואמר מנין לו וסס אחתוהוה לא
תגלה ערוהוה וסס שהיו עליה כן
ענש עליה: לו א"ר אלעזר חוק תפלות.
שס שפס עניהס דלדלל אחת חייב
שמיס: כרס חטוט. כרסס כרס
למחל אחל: לו הגיהס כיון דלחלן
מתקלן לא מייבסי עליה תלחל על חטוט
שחל חטוט חלל וחטוט חלל שחל
הה ג' לחלן: ה"ג לר' יאחז דכתיב ליה
לו לרבען מיבסי וכו' לחטוט בת אביו
ואלו למר שאין עושין כן. דיון. וכולי
קרא חטוט אחתוהוה דוסקת אחל ובעינל
חוט אחד דלדל לגעז מרסס ענשהמי:
לרבי יאחז מיבסי עליה כו' עד סיפא
ל"ב עד וסירוש חטוטס כו' אחתוהוה מתמלדסי
עושין לו עד כהן הגהסי: ומייבין
גירס לו כפני עולמס. עד כל אחד כן
ענין לו כפני עולמס: אחס: כחל מלי

קטשׁוׁי. מחד אמרן לעיל **מ״מ**נינא להי
אמא עשא אשח מלך וכו' בדי שמינח
הי לטלמי וזכרע מנחא וכו' (א)
(ב) גברא. הוא דרבע לבהמא: **איסא**.
בזון צנענא לנהא ולכן קטשׁוׁי והמחיה
ולחמה ונכמה וכו' וכו: **כסא** על
הסוד ועל הכסא. דאין כאן דאשה.
פסח ומילה לא מני למשקין בלחא פסח
מנחא וכו' קטן אשח לאו נני
נינו דאין קרין אלא על לאו דממש
לקטן: ור' **שמשאל** היא. בעיקר ד'
מיתוס **ס**: וכו' **מדרקא**. ככלל כרמות
מגדק לנשמעין מדיחא קרין ומקמי
הא לקמן כר״ש לחמך כסוף פירקין
(ד קד) **א**. מגדק מדיח קרין ראשא נמי
דמי: (ט) **דמח רבי אכסר**. בעיקר ד'

מִיָּמִינוּ (פִּתְרוּהֶם) : לֹא יִהְיֶה קֶשֶׁת אֲחֵיהֶם
לְשֹׁכֵב וְעֵינָם מְנוּחָה שׁוֹה דְּלִמְיָי וְגַם
קֶשֶׁת הִיא בָּחֶץ. וְהִי לִשְׁמֵהּ כִּי עֲרִיט
הֵינָּה מִלִּצְרוֹת אֲחֵיהֶם לִשְׁמֵהּ גַּם לְעַר
דְּאִשְׁמֶתָן כְּבוֹלָה ׀ לֹא פִּרְקֵי הִי שֶׁאִי
הֵם כִּיֹּן דְּלִהִי נָמִי מִיִּתְחַלְלֵם מִשְׁכִּינֵה
קִרְיָה בְּהַ גִּשְׁפוֹת הָעוֹשִׂוֹת אֲנִל מִשְׁכֵּן
וְכִי דִלָּא מִתְחַנֵּי בְּעִי אֲחֵיהֶם.
(א) ׀ וְגַבְרִי מְחִי דִּלְקִין וְכִי לְבִנְהֵם
וְלֹא מִיִּתְרִי דְּקִשְׁמוֹ : רִא אֲמֵר. גַּבְרִי

הבהמה והבאי בחמה עליו הא'
אלא אחת דכי כתיב קרא בגבר
ריות לסיומניהו יז כסירות
לאיתוי קרבן עלהון מ' מיתיי
לכס לעושה בשגנה והנפש אשר
ש"מ לאו ש"מ תנא שלש ושלי
ש"מ: מהחלל את השבת: אמרי
מתיב אל תדא יז דתניא הנה
דמחייב מ' חסר אחת דתניא יז
ואחת יז (דתניא) יז אחת שהיא
רמחמאת מיהא לא מפיפר וכן
עגנה עוברת כוכבים הוי דמ'
לבו לשמים ואלא דחוא אנדרט
כאלו לאו מיד הוא אל מואב

[illegible]

בדירה חלקו לא מציגו אותה ללמד על ההכל כולו: אירוע זה
היה מיוחד מן האחרים כי אשת איש כן נשבעה על שם ברה
שם-ה' וכל עברה נתקן על ימינו ביהודה נתקן על שם-ה' ומשפט
שם-ה' חלקו על כל אשה ואשה של עריות דהאי ואל אשה שפס
היה מן הנשים מחולקין. כן נשים הורגין: אלא אימא מיתבי
היה מאבי ונתקן מאותו אבי ונתקן מאותו אבי מחולקין כן
שם-ה' יצא. לא מציגו קרא אלא כסדר ענין מן הדין:
הוא מלפניהם על כל ערה וערה: חילוק תשענה ביהודה. אלא

תורה אור השלם

1. על בשר אדם לא יחך וימתכנתו לא תעש כמדו קדש הוא קדש יהיה לכם. שמות ל לב
2. איש אשר ידקח כמדו ואשר יען משג על ד' וזכרת מעמיה. שמות ל לב
3. ואת זכר לא תשכב משכבי זכר חסידה הוא.

ויקרא יח כב
4. לא תהיה קדשה מבנות
ישראל ולא יהיה קדש מבני
ישראל;
5. האונן מבני ישראל ולגו
הגוי בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשנותי.

מסדבר סו כט
6. דבר אל בני ישראל לאמר
נפש כי תחטא בשגגה מכל
מצות ה' אשר לא תחשיבה
עצמה מאדח מודח

וַיִּקְרָא דָבָר

הגהות הב"ח

(ה) נח' דקמי' חדא שנתה פין
חזון: (ב) רש"י דיה' תנא ויט'
תנא נגזר' הקיד' וחלי' מיה' דל'
האשה' הנרבעת' פין' דהוא'
דנשא' (לנשא' הקיד' וחלי' מיה'
אי' בנשי' אי' ליתחל': (ג) ד"ה'
למחר' רבי' חסדו' ויט' לשהיה'
הקיד' וחלי' מיה' בגביר' סבין'
למחר' ונזת' לנשה': (ד) ד"ה' ר"ה'
למחר' ויט' קטל' לך' דל' האשה':
(ס) ד"ה' וסגנת' מלכות' ויט'
למחש' וזה' הוא' למח' קטל' כולי'
וידע':

גליון הש"ס

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

ובכן נדה יש לה היתר לבעלה לאחר
אשר יעשה מכל התחבובות וגו' וכן
כ"ח אומר: ולר' יצחק, דשליש
בטובתהא אמי קאמר ואל אשה
קרייה אחותו וזו אחות אבי וזו
כן בא על הבת האחרת ושיאר את
אמו מיתיים בת אבי וכת אסר כי
בית גמי (והי' ממא) דכרתי בבתי